

умрѣлъ ни живъ, ни мертвъ: Бѣха остали само 5 души, но живи-мартви. Л. Д. 1876 р. 30. „Какво е? що е?“ попыта Робенсънъ живъ умрѣлъ отъ страхъ. Р. А. 9. **Жива и здрѣва олицетвореніе чумы и вообще всякой эпидемической болезни:** Въ това време тая още хубава жена заприличала на „жива и здрава“. Очи те и са налѣле съ крѣвь, лице-то ѝ поблѣдѣло като платно устните ѝ посинѣле и тя проговорила твѣрдо и рѣшително. З. 19. И наши-те братия даже до днесъ имать нещастие да вѣрватъ въ самодиви, въ каракончевци, въ таласѣме, въ живи и здрави. З. 31. **При живѣ** заживо, при жизни: Да го благославить при живѣ: Л. Д. 1870 р. 177. Не наранявайте вече сѣрдце то ми, кое то бѣше загнило още приживе. З. 190. **Живо нар.** живо, быстро: Съ сѣбираніе-то пластеніе-то и прѣносяніе на сѣно-то трѣбва да ся пиша по-живо. Л. Д. 1870 р. 184. Римскій индиктъ види сада е нарѣденъ за да би са посрѣдникала тази година по-живо като за напоминаніе на година-та Р. Хр. Л. Д. 1875. р. X. **Живо и здрѣво** (также и съ опущеніемъ и) въ прощаальномъ привѣтствіи: Добръ ти пѣть, вѣрви си живо и здраво. X. I. 125.

Живѣцъ с. м. первъ: Жилы-ты, живци-ти (нерви-ти) мышцы-ты и остали-ты чувства си побѣкать (отъ піянство-то)... Л. Д. 1869 р. 111.

Жиглѣ Жеглѣ с. ж. Жѣгълъ с. м. колышки, соединяющіе верхнюю часть ярма съ нижнею: Яремъ дѣржи ся чрезъ срѣднаѧ дунка отъ тяглича, а въ вѣтрѣшня дѣвъ дунки пѣхнѣти съ клѣчки кои съ зѣвѣтъ вѣтрѣшни жигли и кои съединявѣтъ долное дѣрво съ горное съ толкова между разстояніе, колко едоволно да ся смѣсти волска шия дѣ кѣту вѣрѣгнѣтъ волове, гуждѣтъ и крайни жигли въ осталия вѣнкашны дунки или зажиглявѣтъ волове какъ-то ся казва. Пк. 46—7.

Жизнь с. ж. жизнъ: Безъ злато съ щастие богатъ Да си прекара жизнъ-та. Пс. 11—12 р. 138.

Жила с. ж. 1) жила: „Моме, море мило, не стой спроти мене, Не ме гори мене, изгорехъ за тебе, Жили ми попече, колена ми скина“. М. 447. 2) вена, артерія: Докторъ-ть поискъ да види какъ му бѣ жила-та. Л. Д. 1871 р. 205. Докторъ-ть хваналъ болната майка—за рѣката, пописълъ ѹ жилата, поглѣдалъ ѹ езикътъ. З. 194. 3) корень: Дѣрве измѣжнува со сѣ жили. D. S. 10, 13. **Жилица ум.** Ни една жилица негова (*kein Aederchen von ihm*): ни една искрица отъ него-витъ чувства... Ри. 28.

Жилавина с. ж. 1) упругость, тягучесть: Плодородие-то на единъ земѣ иде спротивъ ровкость-тѣ и жилавинѣ-тѣ Й. Л. Д. 1872 р.